

(58. 2.)

BRIEF VAN DEN MINISTER VAN LANDBOUW,
NIJVERHEID EN HANDEL.

Ann
den Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal.

's GRAVENHAGE, 18 April 1912.

Ik heb de eer U Hooggeboren hierbij aan te bieden de Memorie van Antwoord op het Voorloopig Verslag betreffende het ontwerp van wet houdende bepalingen in het belang van de personen, werkzaam bij het laden en lossen van zeeschepen, vergezeld van eene Nota van Wijziging, een gewijzigd ontwerp van wet en een ontwerp, waarin de bij Nota van Wijziging aangebrachte wijzigingen nader zijn aangegeven.

Tevens veroorloof ik mij, onder verwijzing naar bladz. 5 van de Memorie, hierbij de volgende bescheiden te voegen, met verzoek deze wel ter inzage van de leden ter griffie te willen doen nederleggen:

1. een exemplaar van de „Factory and Workshop Act, 1901”;
2. een exemplaar van de ter uitvoering van artikel 49 dezer wet strekkende „Statutory rules and orders, 1904, n°. 1617”;
3. eene verzameling voorschriften betrekking hebbende op de haven van Hamburg, waarin op bladz. 21, 24, 28, 32 en 33 voorschriften voorkomen, welke ten deze van belang zijn;
4. een exemplaar van de „Abgeänderte Unfallsverhütungsvorschriften der Lagerei-Berufsgenossenschaft”;
5. een boek, getiteld „Lois et règlement concernant la police du travail et le régime des établissements classés”, waarin op bladz. 131 de Belgische Veiligheidswet en op bladz. 162 een krachtens deze wet vastgesteld Koninklijk besluit van 20 November 1906 voorkomt, houdende bijzondere voorschriften betreffende het laden, lossen, herstellen en onderhouden van vaartuigen;
6. een exemplaar van den twaalfden jaargang 1906 van het „Arbeidsblad van België”, hetwelk op bladz. 1306 e. v. den Nederlandschen tekst van laatstgenoemd Koninklijk besluit bevat.

*De Minister van Landbouw,
Nijverheid en Handel,*

A. S. TALMA.

(58. 3.)

MEMORIE VAN ANTWOORD.

Algemeene beschouwingen.

§ 1. Zeer waardeert de ondergeteekende, dat verscheidene leden hem met ingenomenheid eene regeling betreffende den havenarbeid hebben zien ter hand nemen en in een afzonderlijk wetsontwerp neerleggen en niet minder, dat van hunne zijde zijne voorstellen krachtig worden verdedigd tegenover de leden, naar wier oordeel het ontwerp te ver gaat. Toch gaven ook zij, die zich in het algemeen vóór het ontwerp verklaarden, blijk niet in elk opzicht met het beleid van den ondergeteekende en met het ingediende ontwerp in te stemmen. De van die zijde vernomen opmerkingen kunnen als volgt worden samengevat:

1°. Naar het oordeel van sommige leden verdient het de voorkeur, dat aan eene regeling als de voorgestelde eene algemeene wet vooraf ga, welke regelen stelt omtrent den normalen arbeidsdag in alle bedrijven.

2°. Anderen, die deze meening deelden en van oordeel waren, dat de wet als normalen arbeidsduur den 10 uren dag behoort aan te nemen, meenden, dat de ondergeteekende althans in dit ontwerp den 10 uren arbeidstijd voor havenarbeiders had behooren voor te stellen.

3°. Achtten de onder 2 bedoelde leden de bepalingen van het ontwerp niet voldoende wat de beperking van den arbeidsduur betreft, evenzeer was dit het geval waar het de bepalingen tot het tegengaan van Zondagsarbeid gold.

4°. Voorts werden bedenkingen geuit tegen de voorgestelde bepalingen betreffende een verhoogd loon voor Zondagsarbeid.

5°. Ten slotte zagen meerdere leden eene leemte in het ontwerp, waar dit geen maatregelen tegen willekeurige toepassing van loonkortingen bevat.

Het zij den ondergeteekende vergund, allereerst deze punten te behandelen.

Ad 1. Blijkbaar is deze bedenking niet gericht tegen het ontwerp in zijn geheel, maar alleen tegen de daarin voorkomende bepalingen betreffende den arbeidsduur. Deze bepalingen uit het ontwerp nemen en uitstellen totdat eene regeling tot beperking van den arbeidsduur in alle bedrijven tot stand zal zijn gekomen, zou naar het oordeel van den ondergeteekende zeker geene aanbeveling verdienen. Geheel in het kader van dit wetsontwerp passen voorschriften tot het tegengaan van overmatig lange werktijden. Het ontwerp is immers gericht tegen misstanden in het havenbedrijf en één van de punten, waarop misbruiken in dat bedrijf bestaan, is juist de overdreven lange arbeidsduur. Waar nu de urgentie en de mogelijkheid vaststaan om in deze voorzieningen te treffen, zou de ondergeteekende zich niet verantwoord achten voorstellen ter zake van den arbeidsduur aan te houden totdat eene algemeene wettelijke regeling van den normalen arbeidsdag zal zijn tot stand gekomen. Voor de opvatting, dat